

TWOJE BUDOWANIE

„Albowiem fundamentu nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus.” „Każdy zaś niechaj baczy, jak na nim buduje.”; „A czy ktoś na tym fundamencie wznosi budowę ze złota, srebra, drogich kamieni, z drzewa, siana, słomy, To wyjdzie na jaw w jego dziele; dzień sądny bowiem to pokaże, gdyż w ogniu się objawi, a jakie jest dzieło każdego, wypróbuje ogień. Jeśli czyjeś dzieło zbudowane na tym fundamencie się ostoi, ten zapłatę odbierze; Jeśli czyjeś dzieło spłonie, ten szkodę poniesie, lecz on sam zbawiony będzie, tak jednak jak przez ogień” - 1 Kor. 3:9-15

Wiara każdego indywidualnego Chrześcijanina jest budową i jako taka musi mieć zarówno fundament jak i nadbudowę. Każda przyswojona przez nas zasada prawdy lub błędu staje się częścią naszej budowli wiary. Budynek wzniesiony z drzewa i pokryty strzechą może wyglądać ładnie i przez pewien czas udzielać schronienia, ale nie będzie on tak wytrzymały jak ten o lepszej i droższej strukturze. Również budowa wiary wzniesiona na ludzkich tradycjach może chwilowo wyglądać na możliwą do przyjęcia, będąc zbudowaną mniejszym nakładem i w czasie krótszym niż inna, zbudowana z kosztownych prawd wydobytych z Bożego Słowa. Ta pierwsza może być łatwo usunięta przez burzę niewiary, nie będącą jednak w stanie nawet poruszyć tej drugiej budowli. Wytrzymując ogniową próbę, pierwsza budowla ochroni jej właściciela, podczas gdy ta druga będzie podsycala ogień, narażając jej właściciela na niebezpieczeństwo.

Dużą część budowania naszej wiary Pan Bóg pozostawia nam samym. On udostępnia nam korzystanie z kopalni prawd, dostarcza nam narzędzi znajdujących się w zasięgu naszego działania, przynagla nas do wznoszenia solidnej budowy przez użycie trwałych materiałów, dodając do wiary wiarę, męstwo do męstwa, poznanie do poznania. Pan Bóg życzy sobie, abyśmy w taki sposób wzrastali w łasce, poznaniu i miłości na wzór budowli, którą On dla nas wystawił.

„Albowiem fundamentu innego nikt nie może założyć oprócz tego, który jest założony, a którym jest Jezus Chrystus.” To powyższe przyjęcie Pana Jezusa za fundament wszelkiej wiary w Boga całkowicie zgadza się z oświadczeniem, że „Nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego

ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni.” Żadne inne podłoże wiary nie sprostą tamtemu. „Fundamentu innego nikt nie może założyć.”

Tymi, którzy wznoszą budowlę na tej fundamentalnej opoce, są Chrześcijanie, bez względu jak marną byłaby ich budowla wiary. Choćby nawet oni budowali tylko z drzewa, siana i słomy ludzkich tradycji, jednak przez wznoszenie swej budowli na Opoce, oni są Chrześcijanami. Chociaż w tym DNIU PANA, w który wkroczyliśmy, ich dzieła poniosą szkodę, jednak oni sami będą zbawieni jak przez ogień. Oznacza to, że chociaż Pan Bóg postanowił, aby wszyscy, którzy uważają siebie za budujących na Opoce, na Panu Jezusie Chrystusie, poddani byli ognistej próbie wiary mającej spalić, usunąć, zniszczyć każdą rzecz ludzką i nie znajdującą poparcia w Słowie Bożym, to jednak wszyscy, którzy prawdziwie uznają Opokę i są na niej zbudowani, będą zbawieni.

Ci, którzy na opoce budują ze złota, srebra i drogich kamieni Bożego objawienia, budując swoją wiarę we właściwy sposób, są w stanie zwyciężyć świat i rozumnie wykorzystywać swoje poświęcenie się Panu Bogu przez Pana Jezusa Chrystusa. „A zwycięstwo, które zwyciężyło świat, to wiara wasza.” Tacy zwycięzcy, którzy teraz „naśladują Baranka”, we właściwym czasie będą na zawsze złączeni z Tym, którego „Pan Bóg naznaczył dziedzicem wszystkich rzeczy.” Jako tacy, oni są czasami nazywani braćmi Pana Jezusa, a czasami nazywani tym słodkim i pełnym zażyłości imieniem – „Oblubienica, Małżonka Barankowa” i jako tacy, mamy być dziedzicami Bożymi i Współdziedzicami z naszym Panem Jezusem Chrystusem.

Rozumiemy, że tymi, którzy budują, używając tak słabych materiałów jak drzewo, siano i słoma ludzkich tradycji, są ci, którzy nie zwyciężają świata, ale są usidleni i związani jego duchem powstrzymującym ich od wykonywania swego poświęcenia. Posiadając tylko ludzkie tradycje, oni nie są zabezpieczeni przed błędem, nie posiadają siły potrzebnej do zwyciężania świata, którą można czerpać tylko z prawdy. Dlatego więc, wszyscy powinniśmy doceniać wartość prawdy umożliwiającej nam wykonywanie ślubów naszego umierania dla świata i jego celów. Jeśli wszyscy Chrześcijanie właściwie oceniliby prawdę, oni wszyscy kupowaliby ją i nigdy nie sprzedawaliby jej, chociaż nabywa się ją kosztem czasu, niewygody i samozaparcia a zachowuje się kosztem opinii i ofiary.

Według naszego rozumienia, klasą, która pomimo swego poświęcenia się posiada jednak słabą budowlę wiary opartej na ludzkiej mądrości, są członkowie „wielkiego grona” (Obj. 19:6; 7:9-17). Oni osiągną duchowy stan, ale podczas wielkiego ucisku, jaki sprowadzi na nich fałszywa wiara, wszelkie ich błędne nieczystości będą musiały być usunięte. W ten sposób oni będą ocaleni przez ten ogień, czyli będą oczyszczeni. Klasa wielkiego grona towarzyszy klasie Oblubienicy (Ps. 45:14,15), podobnie jak Rebecce towarzyszyły jej panny przyjaciółki (1 Moj. 24:61). Ta klasa nazwana jest klasą usługującą w odróżnieniu od królewskiej klasy rządzącej. Członkowie „wielkiego

grona” będą „służyli w świątyni Bożej”, zajmując miejsce „przed tronem.” Tak więc w symbolu mamy przedstawioną różnicę pomiędzy klasą wielkiego grona i klasą zwycięzców, królewskiej małżonki, która będzie królowała razem z Panem Jezusem, zajmując miejsce na tronie. Zauważcie, że liczne wersety biblijne wskazują na różne nagrody tych dwóch klas (obydwu duchowych) zobacz (Obj. 7:9,10,13-17; 19:6,7; Ps. 45:10-15). Dlatego więc, wszyscy ubiegający się o nagrodę naszego wysokiego powołania niech zwracają uwagę, jak przebiega budowa ich wiary (jakich materiałów oni używają) pomimo, że fundament na którym budują, jest pewny.

=====

— Styczeń 1883 r. —